

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВЪРХОВЕН
КАСАЦИОНЕН
СЪД

Висш адвокатски съвет
Вх.номер 3127
20.12.2017 г.
ул. "Калоян" 1А

**Тълкувателно дело № 6/2017 г. по описа на ВКС
на ОСС от ГК и ТК на ВКС**

**ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ
НА ВИСШИЯ АДВОКАТСКИ СЪВЕТ**

С разпореждане на председателя на Върховния касационен съд от 13.10.2017 г., по предложение на заместниците на председателя на Върховния касационен съд и ръководители на Гражданска колегия и Търговска колегия, за наличие на противоречива съдебна практика, е образувано Тълкувателно дело № 6/2017 г. по описа на ВКС, за постановяване на тълкувателно решение по следния въпрос:

„Намират ли приложение ограниченията относно обхвата на дейността на въззивния съд, предвидени в чл.269, изр.второ ГПК, в производството по обжалване на определения и разпореждания на първоинстанционния съд?“

На основание чл. 129, ал. 1 от Закона за съдебната власт, Ви каним да изразите писмено становище по поставения въпрос на тълкувателното дело в срок до 28.02.2018 г.

Заседанието на Общото събрание на съдиите от Гражданска и Търговска колегии на Върховния касационен съд е насрочено за 29.03.2018 г. от 14.00 ч., в зала № 15 на Съдебната палата.

Приложение: Разпореждане от 13.10.2017 г.; Разпореждане от 12.12.2017 г.; Искане от председателя на ВКС; Предложение на заместниците на председателя на ВКС и ръководители на ГК и ТК; Предложение на комисията.

**ЛОЗАН ПАНОВ –
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН СЪД**

РАЗПОРЕЖДАНЕ

гр. София, 12.12.2017 г.

С разпореждане от 13.10.2017 г. на председателя на ВКС е образувано Тълкувателно дело № 6/2017 г. на Гражданската и Търговската колегии на ВКС за постановяване на тълкувателно решение по следния въпрос:

„Намират ли приложение ограниченията относно обхвата на дейността на въззивния съд, предвидени в чл.269, изр.второ ГПК, в производството по обжалване на определения и разпореждания на първоинстанционния съд?“

На 29.11.2017г. на основание т.7.1. от Правилата за приемане на тълкувателни решения на ОСГК, ОСТК и ОСГТК на ВКС беше проведено подготвително заседание на комисията за преценка допустимостта на искането по чл.125 от ЗСВ на председателя на ВКС за приемане на тълкувателно решение на ОСГТК на ВКС по поставения въпрос. Комисията счете, че поставеният въпрос е разрешен противоречиво в практиката на ВКС и приема, че искането по чл.125 ЗСВ на Председателя на ВКС за постановяване на тълкувателно решение е допустимо и посоченият по-горе въпрос не следва да се прередактира.

На основание чл. 7.3.и чл. 8.1 от Правилата за приемане на тълкувателни решения на ОСГК, ОСТК и ОСГТК на ВК и предложението на комисията следва да се изпратят покани до лицата по чл. 129 ЗСВ, които могат да представят становища в указания срок, като следва да бъде насрочено и открито заседание на Общото събрание на Гражданска и Търговска колегии на ВКС, на което да се изслушат становищата на гостите по въпроса на тълкувателното дело, и закрито заседание, на което да се обсъди и гласува докладът на комисията по делото, определена с разпореждането за образуване на тълкувателното дело.

С оглед на горното,

РАЗПОРЕЖДАМЕ:

I. НАСРОЧВАМЕ ДЕЛОТО за 29.03.2018 г. от 14.00 ч. в зала № 15 на II етаж от Съдебната палата, за когато да бъдат уведомени всички лица по чл. 129 ЗСВ и съдиите от Гражданска колегия и Търговска колегия на Върховния касационен съд.

II. Да бъдат изпратени покани, като се приложи и копие от настоящото разпореждане, разпореждането за образуване на тълкувателното дело, искането на председателя на ВКС, предложението на заместниците на председателя на ВКС, от предложението на комисията, до Комисията по правни въпроси при 44-то Народно събрание на Република България, главния прокурор, министъра на правосъдието, омбудсмана на

Република България, председателя на Висшия адвокатски съвет, директора на Института за държавата и правото при Българската академия на науките, ръководителите на катедрите по гражданскоправни науки в юридическите факултети на Софийския университет „Св. Климент Охридски“ и Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“, ръководителите на катедрите „Частноправни науки“ при Университета за национално и световно стопанство – гр. София, Великотърновския университет „Св. св. Кирил и Методий“, ръководителя на Департамент „Право“ на Нов български университет – гр. София,

които могат да дадат писмени становища в срок до 28.02.2018 г.

III. Да бъдат изпратени покани, като се приложи и копие от настоящото разпореждане, разпореждането за образуване на тълкувателното дело, искането на председателя на ВКС, предложението на заместниците на председателя на ВКС, от предложението на комисията и на председателите на апелативните съдилища, на окръжните съдилища и на Софийския градски съд – за изразяване на становище в гореуказания срок.

IV. Настоящото разпореждане да се публикува на вътрешния и външния сайт на ВКС – секция „Тълкувателни дела“.

КРАСИМИР ВЛАХОВ:
ЗАМЕСТИК НА
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ВКС И
РЪКОВОДИТЕЛ НА
ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ

ДАРИЯ ПРОДАНОВА:
ЗАМЕСТИК НА
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ВКС И
РЪКОВОДИТЕЛ НА
ТЪРГОВСКА КОЛЕГИЯ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

гр. София, 13.10.2017 г.

По постъпило предложение от заместниците на председателя на ВКС и ръководители на Гражданска колегия и Търговска колегия на Върховния касационен съд, е направено искане от председателя на Върховния касационен съд за образуване на тълкувателно дело, във връзка с установена противоречива съдебна практика по следния процесуалноправен въпрос:

„Намират ли приложение ограниченията относно обхвата на дейността на въззивния съд, предвидени в чл.269, изр.второ ГПК, в производството по обжалване на определения и разпореждания на първоинстанционния съд?

Предвид горното и на основание чл. 128, ал. 1 ЗСВ, следва да бъде образувано тълкувателно дело на Гражданската и Търговската колегии на ВКС.

С оглед на изложеното

РАЗПОРЕЖДАМ:

I. Да се образува т. д. № 6/2017 г. по описа на ВКС, Гражданска и Търговска колегии, за приемане на тълкувателно решение по въпроса:

„Намират ли приложение ограниченията относно обхвата на дейността на въззивния съд, предвидени в чл.269, изр.второ ГПК, в производството по обжалване на определения и разпореждания на първоинстанционния съд?

II. Определям комисия за изготвяне на проект за тълкувателно решение по т.д. № 6/2017 г. на ОСГТК в състав:

- съдия Гергана Никова, докладчик
- съдия Вероника Николова докладчик.

III. Делото да се докладва на комисията за предприемане на действия по т. 7 от Правилата за приемане на тълкувателни решения от ОСГК, ОСТК и ОСГТК на ВКС.

IV. Настоящото разпореждане, заедно с искането на председателя на ВКС и предложението от заместниците на председателя на ВКС и

ръководители на Гражданска колегия и Търговска колегия на Върховния касационен съд да се публикува на вътрешния и външния сайт на ВКС – секция „Тълкувателни дела

**ЛОЗАН ПАНОВ-
ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН СЪД:**

**ДО ОБЩОТО СЪБРАНИЕ НА
СЪДИИТЕ ОТ ГРАЖДАНСКА
И ТЪРГОВСКА КОЛЕГИЯ НА
ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН
СЪД**

И С К А Н Е

от Лозан Панов- председател на Върховния касационен съд
на основание чл.125 във връзка с чл.124, ал.1, т.1 ЗСВ

УВАЖАЕМИ КОЛЕГИ,

Постъпило е предложение от заместниците на председателя и ръководители на Гражданска и Търговска колегия за приемане на тълкувателно решение по следния процесуалноправен въпрос, а именно: **Намират ли приложение ограниченията относно обхвата на дейността на въззивния съд, предвидени в чл.269, изр.второ ГПК, в производството по обжалване на определения и разпореждания на първоинстанционния съд?**

По въпроса е налице противоречива практика на окръжните съдилища. Според едното становище, ограниченията на чл.269, изр.2 ГПК не намират приложение при произнасяне по частна жалба срещу първоинстанционни определения и разпореждания. В този смисъл са Определение № 26018/22.12.2014 г., постановено по ч. гр. д. № 19350/2014 г. по описа на СГС (окончателно); Определение № 9066 от 28.04.2014 г. на СГС по в. ч. гр. д. № 975/2014 г. (окончателно); Определение № 9027 от 24.04.2014 г. на СГС по в. ч. гр. д. № 133/2014 г. (окончателно), както и в Определение № 614 от 01.05.2017 г. по ч.гр.д.№ 846/2017 г. на САС (окончателно), постановено по частна жалба срещу първоинстанционно определение, с което е отказано предоставяне на правна помощ чрез осигуряване на безплатна адвокатска защита, като е прието, че „когато с частна въззивна жалба се повдига процесуалноправен спор, не се прилага нормативното правило, уредено в чл. 269, изр. 2 ГПК, предписващо, че въззивният съд не се произнася по нерелевирани в жалбата доводи за порочност на обжалвания съдебен акт, а приложима е правната норма, уредена в чл. 278, ал. 2 ГПК, предписваща, че въззивният съд се произнася по съществуващото на повдигнатия пред него процесуален правен спор, като не е ограничен от наведените основания за порочност на обжалвания акт (.....) Следователно, с подаването на въззивната жалба въззивната инстанция ще извърши изцяло преценка относно законосъобразността на обжалваното определение (.....), като не ще е обвързана само от

наведените в тази частна въззивна жалба доводи за порочност на обжалвания съдебен акт.“

Обратната теза, според която ограниченията на чл.269, изр.2 ГПК следва да намерят приложение при разглеждане от въззивния съд на частни жалби срещу актове на първата инстанция по силата на преpraщашата разпоредба на чл.278, ал.4 ГПК, е възприета в Определение № 26258/08.11.2016 г., постановено по в.гр.д. № 12843/2016 г. по описа на СГС, II-,B“ въззивен състав (окончателно); Определение № 25597 от 4.12.2014 г. на СГС по в.ч.гр.д. № 19494/2014 г. (окончателно); Определение № 25592 от 4.12.2014 г. на СГС по в.ч.гр.д. № 19361/2014 г. (влязло в сила на 29.12.2014 г. като необжалвано); Определение № 19652 от 30.09.2014 г. на СГС по в.ч.гр.д. № 14103/2014 г. (окончателно, касационната жалба оставена без разглеждане – ч.гр.д. 1480/2015 г., IV ГО; Определение № 16606 от 8.08.2014 г. на СГС по в.ч.гр.д. № 5024/2014 г. (окончателно); Определение № 4863 от 6.03.2014 г. на СГС по в. ч. гр. д. № 1919/2014 г. (недопуснато до касационно обжалване- ч.гр.д. №5889/2014 г., I ГО); Определение № 7553 от 4.05.2012 г. на СГС по в.ч.гр.д. № 3943/2012 г. (окончателно); Определение № 17179 от 24.11.2011 г. на СГС по в.ч.гр.д. № 15484/2011 г. (окончателно). По същество становището е застъпено и в Определение № 1750 от 20.05.2016 г. на САС по в.гр.д. № 1612/2016 г., според което поначало разпоредбата на чл.269, изр.2 ГПК е приложима при обжалване на определенията по силата на преpraщашата норма на чл.278, ал.4 ГПК, но в конкретното производство изричната разпоредба на чл.621а, ал.1, т.2 ТЗ като специална дерогира това правило.

По въпроса е налице задължителна практика на ВКС, а именно Определение № 627 от 13.08.2014 г по ч.гр.д.№ 3124/14 г. на IV г.о., постановено в производство по чл.274, ал.3, т.2 ГПК, според което обжалването на определенията е при условията на пълен въззив, при което въззивният съд дължи произнасяне по същество, без да е ограничен от посоченото в частната жалба. Видно от изложеното по-горе обаче, с това определение не е уеднаквена съдебната практика на долноинстанционните съдилища по въпроса.

Предвид посочената по-горе противоречива практика на съдилищата, на основание чл.125 във връзка с чл.124, ал.1, т.1 ЗСВ правя следното

ИСКАНЕ:

Общото събрание на съдиите от Гражданската и Търговска колегия на Върховния касационен съд да се произнесе с тълкувателно решение по следния въпрос:

Намират ли приложение ограниченията относно обхвата на дейността на въззивния съд, предвидени в чл.269, изр.второ ГПК, в производството по обжалване на определения и разпореждания на първоинстанционния съд?

Приложения: посочената в искането съдебна практика и копие от предложението на заместниците на председателя и ръководители на Гражданска и Търговска колегия.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВЪРХОВНИЯ
КАСАЦИОНЕН СЪД:**

/СЪДИЯ ЛОЗАН ПАНОВ/

ДО СЪДИЯ ЛОЗАН ПАНОВ-
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВЪРХОВНИЯ
КАСАЦИОНЕН СЪД

П Р Е Д Л О Ж Е Н И Е

от Красимир Влахов- заместник на председателя и ръководител на
Гражданска колегия и

Дария Проданова- заместник на председателя и ръководител на Търговска
колегия

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

Обръщаме се към Вас във връзка с установена противоречива
съдебна практика по един процесуалноправен въпрос от изключително
значение за правораздаването по граждански и търговски дела, а именно:
**Намират ли приложение ограниченията относно обхвата на дейността
на въззивния съд, предвидени в чл.269, изр.второ ГПК, в
производството по обжалване на определения и разпореждания на
първоинстанционния съд?**

По въпроса е налице обилна противоречива практика на окръжните
съдилища. Според едното становище, ограниченията на чл.269, изр.2 ГПК
не намират приложение при произнасяне по частна жалба срещу
първоинстанционни определения и разпореждания. В този смисъл са
Определение № 26018/22.12.2014 г., постановено по ч. гр. д. № 19350/2014
г. по описа на СГС (окончателно); Определение № 9066 от 28.04.2014 г. на
СГС по в. ч. гр. д. № 975/2014 г. (окончателно); Определение № 9027 от
24.04.2014 г. на СГС по в. ч. гр. д. № 133/2014 г. (окончателно), както и в
Определение № 614 от 01.05.2017 г. по ч.гр.д.№ 846/2017 г. на САС
(окончателно), постановено по частна жалба срещу първоинстанционно

определение, с което е отказано предоставяне на правна помощ чрез осигуряване на безплатна адвокатска защита, като е прието, че „когато с частна въззивна жалба се повдига процесуалноправен спор, не се прилага нормативното правило, уредено в чл. 269, изр. 2 ГПК, предписващо, че въззивният съд не се произнася по нерелевирани в жалбата доводи за порочност на обжалвания съдебен акт, а приложима е правната норма, уредена в чл. 278, ал. 2 ГПК, предписваща, че въззивният съд се произнася по съществуващото на повдигнатия пред него процесуален правен спор, като не е ограничен от наведените основания за порочност на обжалвания акт (.....) Следователно, с подаването на въззивната жалба въззивната инстанция ще извърши изцяло преценка относно законосъобразността на обжалваното определение (.....), като не ще е обвързана само от наведените в тази частна въззивна жалба доводи за порочност на обжалвания съдебен акт.“

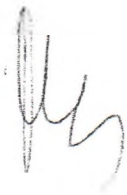
Обратната теза, според която ограниченията на чл.269, изр.2 ГПК следва да намерят приложение при разглеждане от въззивния съд на частни жалби срещу актове на първата инстанция по силата на препращащата разпоредба на чл.278, ал.4 ГПК, е възприета в Определение № 26258/08.11.2016 г., постановено по в.гр.д. № 12843/2016 г. по описа на СГС, II-,„В“ въззивен състав (окончателно); Определение № 25597 от 4.12.2014 г. на СГС по в.ч.гр.д. № 19494/2014 г. (окончателно); Определение № 25592 от 4.12.2014 г. на СГС по в.ч.гр.д. № 19361/2014 г. (влязло в сила на 29.12.2014 г. като необжалвано); Определение № 19652 от 30.09.2014 г. на СГС по в.ч.гр.д. № 14103/2014 г. (окончателно, касационната жалба оставена без разглеждане – ч.гр.д. 1480/2015 г., IV ГО; Определение № 16606 от 8.08.2014 г. на СГС по в.ч.гр.д. № 5024/2014 г. (окончателно); Определение № 4863 от 6.03.2014 г. на СГС по в. ч. гр. д. № 1919/2014 г. (недопуснато до касационно обжалване- ч.гр.д. №5889/2014 г., I ГО); Определение № 7553 от 4.05.2012 г. на СГС по в.ч.гр.д. № 3943/2012 г. (окончателно); Определение № 17179 от 24.11.2011 г. на СГС по в.ч.гр.д. № 15484/2011 г. (окончателно). По същество становището е застъпено и в Определение № 1750 от 20.05.2016 г. на САС по в.гр.д. № 1612/2016 г., според което поначало разпоредбата на чл.269, изр.2 ГПК е приложима при обжалване на определенията по силата на препращащата норма на чл.278, ал.4 ГПК, но в конкретното производство изричната разпоредба на чл.621а, ал.1, т.2 ТЗ като специална дерогира това правило.

По въпроса е налице задължителна практика на ВКС, а именно Определение № 627 от 13.08.2014 г по ч.гр.д.№ 3124/14 г. на IV г.о., постановено в производство по чл.274, ал.3, т.2 ГПК, според което обжалването на определенията е при условията на пълен въззив, при което въззивният съд дължи произнасяне по същество, без да е ограничен от посоченото в частната жалба. Видно от изложеното по-горе обаче, с това определение не е уеднаквена съдебната практика на долноинстанционните съдилища по въпроса.

С оглед така съществуващото противоречие в съдебната практика по посочения въпрос, предоставяме на Вашата преценка дали да упражните правомощията си по чл.125 във връзка с чл.124, ал.1, т.2 ЗСВ, като сезирате Общото събрание на съдиите от Гражданска и Търговска колегия на ВКС да се произнесат с тълкувателно решение, с което практиката по въпроса да бъде уеднаквена.

Приложения: цитираните в предложението съдебни актове.

Красимир Влахов:

Дария Проданова:

8 публично

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

за изготвяне на проект за тълкувателно решение по тълк. д. №6/2017г. на ОСГТК на комисията, определена с разпореждане от 13.10.17г. на Председателя на Върховния касационен съд - съдия Гергана Никова, докладчик и съдия Вероника Николова, докладчик

С разпореждане от 13.10.2017г. на Председателя на Върховния касационен съд е образувано Тълкувателно дело №6/2017г. на Гражданската и Търговската колегии на ВКС за постановяване на тълкувателно решение по следния въпрос:

„Намират ли приложение ограниченията относно обхвата на дейността на въззивния съд, предвидени в чл.269, изр.второ от ГПК, в производството по обжалване на определения и разпореждания на първоинстанционния съд?“

На 29.11.2017г. на основание т.7.1. от Правилата за приемане на тълкувателни решения на ОСГК, ОСТК и ОСГТК на ВКС се проведе подготвително заседание на комисията за преценка допустимостта на искането по чл.125 от ЗСВ на председателя на ВКС за приемане на тълкувателно решение на ОСГТК на ВКС по поставените въпроси.

Поставеният въпрос е разрешен противоречиво в практиката на ВКС.

В определение № 627 от 13.08.2014г. по ч.гр.д.№ 3124/14 г. на ВКС, ГК, IV г.о., постановено в производство по чл.274 ал.3 т.2 от ГПК, е прието, че обжалването на определенията е при условията на пълен въззив, при което въззивният съд дължи произнасяне по същество, без да е ограничен от посоченото в частната жалба. В определение №437 от 14.07.2014г. по ч. гр. д. №3501/2014г. на ВКС, ГК, I г.о., постановено по реда на чл.274 ал.3 от ГПК, е застъпено становището, че производството по обжалване на определенията, постановени от първата инстанция по своя характер е възивно и въззивната инстанция следва да разгледа заявените с частната жалба оплаквания. Субсидиарното приложение на правилата за въззивното производство към производството по обжалване на определения е изрично предвидено с чл.278 ал.4 от ГПК. Въззивната инстанция разглежда валидността на обжалвания съдебен акт и допустимостта му в обжалваната част служебно, а по правилността – по наведените в жалбата оплаквания – чл.269 от ГПК. Второто становище е изразено и в постановеното по реда на чл.274 ал.3 т.1 от ГПК, определение №117/14.02.2014г. по гр.д. №225/2014г. на ВКС, ГК, IV г. о.

Предвид изложеното комисията приема, че искането по чл.125 ЗСВ на Председателя на ВКС за постановяване на тълкувателно решение е допустимо и посоченият по-горе въпрос не следва да се прередактира. На основание чл.7.3. от Правилата за приемане на тълкувателни решения на

ОСГК, ОСТК и ОСГТК на ВКС, настоящото предложение следва да се представи на Председателя на ВКС за насрочване на тълкувателно дело.

КОМИСИЯ В СЪСТАВ:

1.

/съдия Гергана Никова, докладчик /

2.

/съдия Вероника Николова, докладчик/